

„Meilus pokalbis su Jėzumi“

Krikščionio maldą visada laikiau meiliu pokalbiu su Jėzumi Kristumi, neturinčiu nutrūkti net tomis akimirkomis, kai fiziškai esame nutolę nuo Tabernakulio, nes visas mūsų gyvenimas – tai žmogiškos meilės kupletai dieviškumui... o mylėti galime visada. (Kalvė, 435)

liepos 12 d.

Nepagailėkime bendravimui su Dievu bent kelių valandėlių kasdien:

tegu mūsų mintys kyla į Jį, ir nereikia žodžių, nes jie skamba širdyje.

Skirkime šiai pamaldumo praktikai pakankamai laiko; jei galima, nustatytu metu; šalia tabernakulio, būdami su Tuo, kuris čia pasiliko iš Meilės. O jeigu taip neįmanoma, melskitės bet kur, nes mūsų Dievas neapsakomu būdu yra mūsų sieloje, kai ji malonės būsenoje. Ir vis dėlto aš tau patariu, kai tik gali, eik į maldai skirtą vietą, nevadinu jos koplyčia, norėdamas pabrėžti, jog čia nereikia oficialumo, deramo ceremonijoms, šioje vietoje susikaupę kelkite savo mintis į dangų, tikėdami, kad Jėzus Kristus mus mato, girdi ir mūsų laukia; kad Jis tikrai yra tabernakulyje, pasislėpęs Švenčiausiajame Sakramente.

Kiekvienas iš jūsų gali, jei tik nori, rasti savo paties būdą kalbėti su Dievu. Aš nemėgstu kalbėti nei apie kokius nors metodus, nei apie

formuluotes – nenoriu nė vieno varžyti, tik stengiuosi drąsinti visus, kad prisiartintų prie Viešpaties, gerbdamas kiekvieną sielą, kokia ji yra, su jai būdingomis savybėmis. Prašykite Viešpaties, kad Jo sumanymai įsismelktų į mūsų gyvenimą: ne tik į protą, bet ir giliai į širdį, ir į visus darbus. Patikėkite, taip jūs išvengsite daugybės nemalonumų ir sielvartų, kylančių iš egoizmo, ir turėsite jėgų skleisti aplink save gerį. Kiek prieštaravimų išnyksta, kai dvasiškai esame arti prie Dievo, kuris mūsų niekada neapleidžia! Atsinaujina Jėzaus meilė saviškiams, ligoniams, luošiesiems; Jėzaus, kuris klausia: kas tau atsitiko? – Man atsitiko... – ir netrukus nušvinta šviesa ar bent ateina susitaikymas ir ramybė.

Skatindamas išsipasakoti Mokytojui, turiu galvoje tavo asmeninius sunkumus, nes dauguma kliūčių kelyje į laimę atsiranda iš daugiau ar

mažiau slepiamos puikybės. Mes
įsivaizduojame esą ypatingi,
apdovanoti nepaprastomis
savybėmis; ir jei kiti apie mus taip
nemano, jaučiamės pažeminti. Puiki
proga melstis ir pasitaisyti tvirtai
tikint, kad niekada nėra vėlu keisti
kryptį. Tačiau labai gerai tą kryptį
keisti kuo anksčiau. (*Dievo bičiuliai,*
249)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/meilus-pokalbis-su-
jezumi/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/meilus-pokalbis-su-jezumi/) (2026-04-11)